

[Aksel Larsen.]

seende, forringes Ordningen ganske betydeligt. Det gøres igennem Forslaget til Ændringer i Værnepligtsloven. Hvad dette Spørgsmaal angaar, hersker der divergerende Meninger i den offentlige Debat. Den ene Ordfører for Regeringspartierne, det ærede Medlem Hr. J. P. Larsen, har udtrykkelig erklæret, at den tvungne Værnepligt bibeholdes, og at dette er godt, rimeligt og demokratisk rigtigt. Den anden Ordfører, det ærede Medlem Hr. Rager, har erklæret, at i Realiteten ophæves den tvungne Værnepligt og Frivillighedsprincippet indføres, hvilket efter hans Mening er rigtigt.

Jeg er tilbøjelig til at give det ærede Medlem Hr. Rager Ret. Naturligvis ophæves den tvungne Værnepligt ikke fuldkommen, naturligvis bygges Hæren ikke fuldkommen op paa Frivillighedssystemet; men praktisk, reelt bliver det Frivillighedssystemet med ganske faa Afgivelser. Der findes nemlig saa meget tjenstdygtigt Mandskab herhjemme, saa at man efter denne Ordning bestemt ikke faar Brug for mere end $\frac{1}{3}$ af dem, maaske ikke engang det. Det har hidtil efter den hidtidige Ordning fra 1932 været Skik og Brug for Sessionsmyndighederne at kassere de flest mulige paa Grund af mere eller mindre ubetydelige Legemsfejl, saa var der dog saa mange færre tjenstdygtige, som man derefter skulde vrage imellem og lade trække Lod. Nu skal Mandskabet oven i Købet indskrænkes yderligere i Antal.

Altsaa vil det betyde, at de frivillige, de Folk, der selv ønsker at blive Soldater, enten fordi det harmonerer med deres politiske Indstilling og Opdragelse, eller fordi de regner med gennem Militærtjenesten lettere at kunne opnaa visse Stillinger i det civile Liv, omtrent bliver i Stand til at levere det Kontingent, der skal leveres til Krigstjenesten. Helt bliver de ikke i Stand dertil, ogsaa fordi man er nødt til saavel til Hæren som til Søværnet at have visse Folk med bestemte tekniske Kvalifikationer, og dem kan det maaske blive nødvendigt at tvangsudskrive, hvilket der ogsaa gives Mulighed for gennem Lovforslaget.

Denne Affattelse af Værnepligtsloven gør os til endnu større Modstandere af Ordningen, end vi ellers vilde have været. Vi er af den Opfattelse, at en Hær, som ikke bygger helt og fuldt paa den almindelige Værnepligt, er det allerfarligste, Arbejderklassen kan komme ud for. Man vil maaske sige til os: men saa kan Arbejderklassen ændre sin Indstilling til Hæren, saa kan

Arbejderne i stort Tal melde sig frivilligt og forlange at blive Soldater.

Man skal ikke forvente, at Arbejderne gør det, af to Grunde. For det første, fordi Socialdemokratiet, som endnu er bestemmende for Mentaliteten i Arbejderklassen, derigennem at Partiet ikke vover at sige sin Mening om Militærspørgsmaalet, gør, hvad det kan, for ikke at ændre Arbejdernes Opfattelse af Militærtjenestens Nødvendighed. For det andet, fordi Arbejderne ikke kan faa Lyst til at gaa ind i en Hær, der er opbygget som den danske, og hvor Kadaverdisciplinen er Soldatens eneste Ret.

Vi Kommuniste har alle Dage afvist den taabelige Snak om Afrustning og har erklæret, at det var en Forbrydelse at gøre Arbejderne til Pacifister, og at naturligvis havde Arbejderne deres Opgaver inden for Hæren. Socialdemokratiet har ført den modsatte Agitation og har haft Lejlighed til at føre den i adskilligt flere Aar end vi, og har haft Apparat til at føre den med større Styrke. Derfor ændres Arbejderklassens Mentalitet ikke fra i Dag til i Morgen, og heller ikke saa hurtigt, som disse Forslag kan vedtages, hvis de vedtages.

Dermed være det sagt, at vi er Modstandere af alle tre Lovforslag og, hvis de ikke ændres væsentligt i den af mig skitserede Retning, agter at stemme imod dem.

Jeg skal kort sammenfatte vore Anskuelse i følgende: Enhver Forsvarsordning uden en dertil svarende Udenrigspolitik, hvilket i den givne Situation vil sige Tilslutning til den kollektive Sikkerheds Begreb og Samarbejde med andre Stater, der sammen med os vil være villige til at forsvare Freden og gaa imod enhver, som bryder den, enhver Forsvarsordning uden en saadan Udenrigspolitik er fuldkommen nytteløs for Danmark.

Dernæst: Den her foreslaaede Ordning duer til intet som helst under krigsmæssige Forviklinger. Forsvarsministeren har som den eneste Begrundelse for det militære Beredskab, her foreslaas, givet følgende, som jeg gerne vil have Formandens Tilladelse til at citere:

„Til Løsning af denne Opgave“ — at holde Danmark uden for krigeriske Forviklinger og krigeriske Opgør —

„maa da Landets militære Styrker benyttes — saaledes som vi var indstillet paa det under Verdenskrigen 1914—18 — gennem Varetagelsen af de Forpligtelser, der paahviler os. Hertil hører ikke alene Afvisning af tilfældige Neutralitetskrænkelser, men ogsaa en vis Beskyttelse mod